

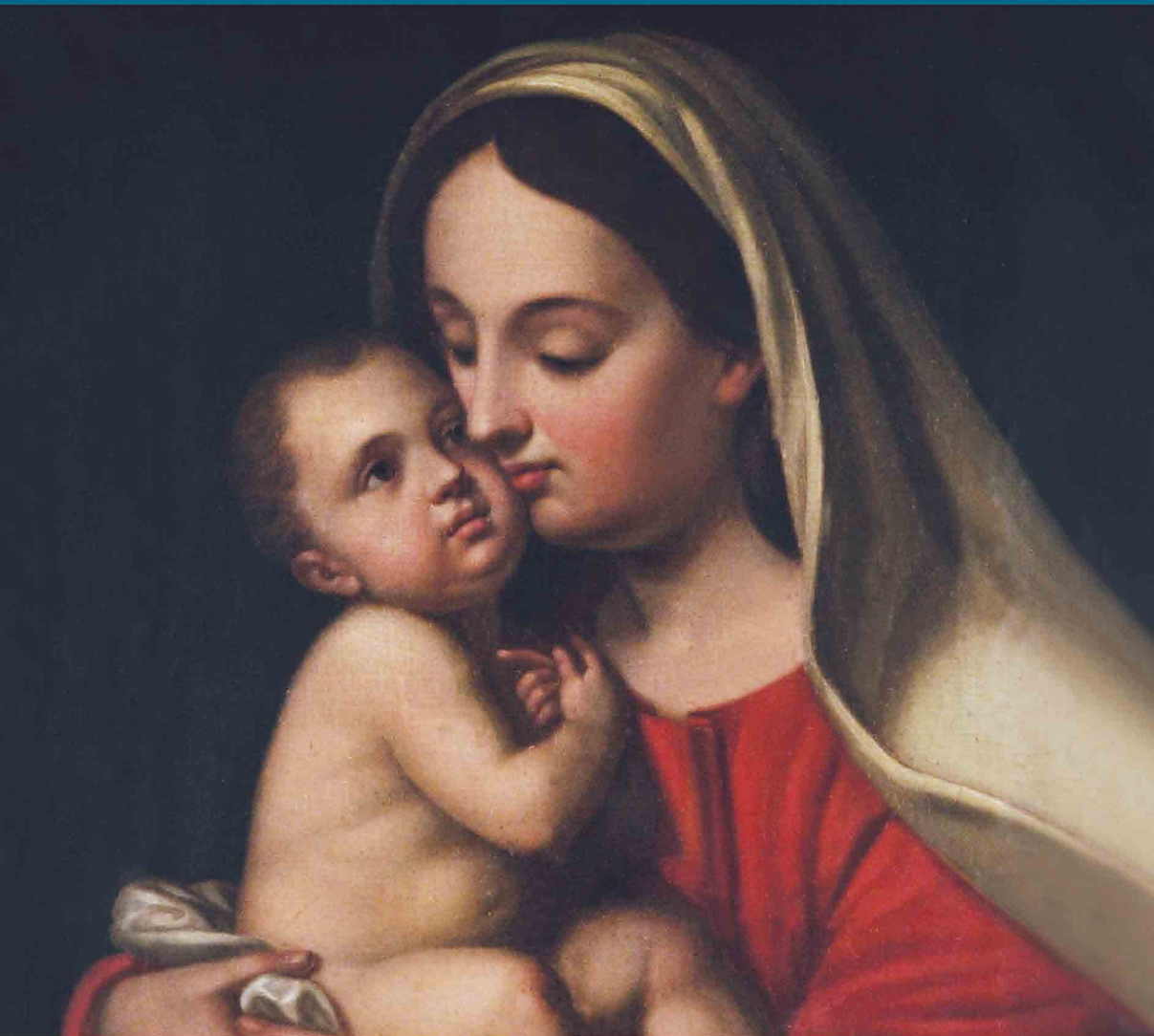
WIADOMOŚCI

grudzień, styczeń, luty, marzec

ISSN 1506-4581

NR 87/2022

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Wierzę w Kościół
Chrystusowy, s. 2

Dar Bożego
Narodzenia, s. 6

Świecki lider
w Kościele, s. 10

Ożywmy pierwsze
piątki, s. 28

Owoc
miłości, s. 32

Winnica wybrana –
adoracja (wkładka)

Ukazują się od 1921 r.
trzy razy w roku
ISSN 1506-4581

WYDAWCA

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

NAKŁAD

6400 egzemplarzy

REDAKTOR NACZELNA

s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

REDAKCJA

ks. Krzysztof Zimończyk SCJ
s. Maria Bernadeta Wysocka VSM
Natalia Gorcowska
Elżbieta Jodzińska

KOREKTA

Natalia Gorcowska

SKŁAD

Elżbieta Jodzińska

ADRES REDAKCJI

ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków
tel. +48 12 631 86 20

wydawnictwo@strazhonorowa.pl

www.strazhonorowa.pl

www.strazjezusa.pl

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować na adres Wydawnictwa. Pismo utrzymuje się z ofiar Czytelników. Wszystkich, którzy współpracują z nami w szerzeniu kultu Bożego Serca i nabywają materiały strażowe, zapewniamy o stałej modlitwie w ich intencjach. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Zdjęcia wewnątrz numeru, o ile nie napisano inaczej: Adobe Stock, Pixabay, Flickr, archiwum własne.

TEMATY Z OKŁADKI

21 WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

„Wierzę w Kościół Chrystusowy” to hasło programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na rok liturgiczny 2022-2023, który rozpoczyna się wraz z Adwentem. Celem tego programu ma być obudzenie wiary w Kościół, osłabionej dziś wśród wiernych.

61 DAR BOŻEGO NARODZENIA

W Betlejem z Maryi Dziewicy narodził się Jezus – nie z ludzkiej woli, ale jako dar miłości Boga Ojca [...]. Wydarzenie to odnawia się dzisiaj w Kościele pielgrzymującym w czasie: lud chrześcijański przeżywa na nowo w liturgii Bożego Narodzenia tajemnicę Boga, który przychodzi.

28 OŻYWMY PIERWSZE PIĄTKI

Widząc, że duch ewangelizacji upada, Sercańskie Centrum Duchowości szuka możliwości reewangelizacji wśród wiernych. Jedną z szans może być nabożeństwo I piątków miesiąca. Właśnie jemu poświęcono tegoroczną konferencję.

Okładka:

Matka Boża z Dzieciątkiem, obraz z klasztoru Nawiedzenia NMP w Krakowie

- 1 Słowo Redaktor Naczelnej
- 10 Świecki lider w Kościele (cd.)
- 16 W naszym życiu strażowym – sprawozdania
- 26 Strażowe ABC, czyli pytania do Dyrekcji
- 32 Owoc miłości
- 37 Rady i myśli założycielki
- 38 Intencje modlitewne
- 38 Msze św. w kościele sióstr wizytek
- 39 Kalendarz liturgiczny
- 40 Zmarli członkowie Straży Honorowej NSPJ

WKŁADKA

Panie Boże, choć jesteśmy tak niegodni, tak słabi i tak grzeszni, Ty pochylasz się nad każdym z nas, przygarniasz do swojego Serca i w każdej minucie dnia powtarzasz naszym najlepszym Ojciec: „Kocham cię, dziecko moje”. Panie, chcemy dziś otworzyć nasze serca na Twoją miłość, aby je napętniła, oczyściła i przemieniła. Wtedy rozleje się ona z nas na cały świat. Każdym słowem i czynem będziemy o niej świadczyć innym ludziom.

NIECH ŻYJE JEZUS! UKOCHANI CZYTELNICY,

s. M.B. Wysocka VSM
Redaktor Naczelna

Angielski alpinista Ben Moon powiedział, że „różnorodność jest solą życia”. Z pewnością miał rację, gdyż obecny numer „Wiadomości” pełen jest różnych i ważnych informacji, potrzebnych, byśmy wzrastali moralnie, społecznie i duchowo. Rozpoczynając nowy rok duszpasterski, zanurzymy się w tajemnicę Kościoła i rozważajmy hasło: „Wierzę w Kościół Chrystusowy” (art. dr Natalii Gorczowskiej), by uświadomić sobie i innym, że „przybranie postawy «Bóg – tak, Kościół – nie» prowadzi do odrzucenia wszystkiego, co daje nam uczestnictwo w sakramentach, do zerwania komunii z Bogiem i innymi ludźmi”.

W artykule Pawła Zaborowskiego *Dar Bożego Narodzenia* odnajdziemy odpowiedź na pytanie, jakie istotne refleksje płyną z uroczystości Bożego Narodzenia i jak należy przeżywać ten dzień, aby nie został zagubiony jego duchowy sens.

Współczesne koncepcje przywództwa wskazują, że „lider to nie jest ten, kto pełni funkcję – tylko ten, kto wpływa” – zauważył prof. dr hab. Aleksander Bańka w konferencji wygłoszonej podczas I Ogólnopolskiego Forum Bractw i Konfraterni w Częstochowie. Liderem jest człowiek, który potrafi zachwycić, poruszyć serce i pociągnąć do podążania wspólną drogą.

Czym jest wynagrodzenie w życiu strażowym? Jaka jest jego prawdziwa istota? Jakie miejsce zajmuje ono w kulcie Bożego Serca? Pytania te pozostają aktualne w formacji strażowej, dlatego ks. dyr. Krzysztof Zimończyk SCJ w artykule *Owoc miłości* w klarowny sposób przybliży to zagadnienie.

Historycznym wydarzeniem, relację z którego znajdziemy w rubryce *W naszym życiu strażowym*, był I Krakowski Dzień Skupienia dla Członków Straży Honorowej NSPJ w kościele pw. św. Franciszka Salezego przy klasztorze sióstr wizytek w Krakowie. Oprócz konferencji i modlitewnych punktów programu przeprowadzono pracę w grupach, a uczestnicy próbowali wspólnie wypracować odpowiedzi na ważne dla członków Straży Honorowej pytania.

Na czas zbliżających się świąt Bożego Narodzenia warto przypomnieć za s. Marią od Najświętszego Serca o cnocie „hojności”, gdyż to właśnie dzięki niej „robimy wszystko z chęcią i nie oczekujemy niczego w zamian”. ■

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

*dr Natalia
Gorczowska*

„Wierzę w Kościół Chrystusowy” to hasło programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na rok liturgiczny 2022-2023, który rozpoczyna się wraz z Adwentem. Celem tego programu ma być obudzenie wiary w Kościół, osłabionej dziś wśród wiernych. Co jednak tak właściwie oznacza „wiera w Kościół”? Z czego wynika jego autorytet?

NASZE CREDO

To, że wierzymy w Kościół, wyznajemy, gdy odmawiamy *Skład Apostolski*. Prawda ta znajduje się również w *Wyznaniu wiary* (tzw. *Credo*), gdzie została poszerzona o przymioty Kościoła: jeden, święty, powszechny i apostolski. Powtarzamy te słowa w każdym pacierzu i na każdej niedzielnej liturgii, ale rzadko podajemy je jakiegokolwiek refleksji. Wydaje się jednak, że w czasach postępującej laicyzacji jest to bardzo ważny temat, a brak dobrze przekazywanej, świadomej wiary w Kościół być może stanowi powód, dla którego tak wielu ludzi wyrzeka się wiary chrześcijańskiej i Boga.

Zasadność wiary w Kościół wyjaśnia bp Andrzej Czaja w książce *Wierzę w Kościół. Katechezy o Bożym domu dla nas*. Píše on, że wiara ta wynika z mistycznego charakteru Kościoła, który, ustanowiony przez Chrystusa jako początek Jego Królestwa na ziemi, jest Bożą tajemnicą, a więc nie można go ogarnąć rozumem i potrzeba do tego aktu wiary. Wiara w Kościół jest jednak zupełnie innej natury niż wiara w Boga. „O ile wiara w Boga oznacza zawierzenie Bogu, zdanie się na Niego, o tyle wiara w Kościół jest konkretyzacją wiary w Boga, jest wyznawaniem Boga działającego w historii, Boga bliskiego ludziom. Wiara w Kościół to jest właściwie wiara w Boga-Emmanuela, Boga z nami, który angażuje się w nasze ziemskie życie. Wierzyć w Kościół to wierzyć w takiego Boga, który nie zasiada tylko na wysokim

niebie, ale urzeczywistnia społeczność z ludzkich osób – społeczność, która stanowi świątynię duchową, budowaną przez Boga z nas jako żywych kamieni. Wierzyć w Kościół to znaczy wierzyć w Boga aktywnego w historii, Boga bliskiego ludziom, który angażuje się w nasze życie, by dać nam na zawsze swoje życie” – stwierdza biskup.

ŚWIĘTY KOŚCIÓŁ GRZESZNIKÓW

Oprócz wiary w Kościół istnieje także wiara Kościołowi i oba te zjawiska ściśle się ze sobą łączą: „Akt zawierzenia Kościołowi [...] odnosi nas do Boga, wiąże nas z Bogiem. «Wierzę Kościołowi» to znaczy: ufam mu i polegam na nim, nie dlatego, że kierują nim mądrzy ludzie, lecz dlatego, że jest dziełem Bożym, że jego Głową, kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus i że prowadzi go Duch Święty. Dlatego wierzę Kościołowi, że jest zbudowany na Bogu i to, co do nas mówi, jest oparte na Bożym autorytecie” – píše bp Andrzej Czaja.

Obecnie widoczny jest ogromny kryzys w wierze Kościołowi. Ujawnione i nagłośnione w ostatnich latach skandale seksualne powodują smutek i zgorzienie, a fala krytyki przelewająca się przez media jest trudnym doświadczeniem dla każdego katolika. W tym trudnym czasie musimy jednak pamiętać, że „podczas gdy Chrystus, «święty, niewinny, niepokalany» (Hbr 7,26), nie znał grzechu (2 Kor 5,21), lecz przyszedł dla prześlągania jedynie

DAR BOŻEGO NARODZENIA

Paweł Zaborowski

WBetlejem z Maryi Dziewicy narodził się Jezus – nie z ludzkiej woli, ale jako dar miłości Boga Ojca, który „tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Wydarzenie to odnawia się dzisiaj w Kościele pielgrzymującym w czasie: lud chrześcijański przeżywa na nowo w liturgii Bożego Narodzenia tajemnicę Boga, który przychodzi, przyjmuje śmiertelne ciało, staje się mały i ubogi, aby nas zbawić. A to na-

pełnia nas wzruszeniem, bo zbyt ogromna jest czułość naszego Ojca. „Ach, ubogi żłobie, cóż ja widzę w tobie”? – śpiewamy w polskiej koledzie. Wpatrywanie się w żłóbek betlejemski to istota naszego świętowania Bożego Narodzenia. Oto Bóg jawi się nam jako ktoś bardzo bliski, jako małe Dziecię budzące najserdeczniejsze uczucia miłości i troski. Patrzymy na to Dziecię, gdy dopiero co się urodziło, i potem, gdy się rozwija. Żadne dziecko nie jest dla nikogo zagrożeniem czy wrogiem, ale kimś, kogo się po prostu ko-

cha, na kogo się patrzy z miłością. Zwłaszcza to Dziecko, o którym wiemy, że jest samą Miłością, że narodziło się, by pokazać nam najgłębszy sens istnienia, żeby przytulić świat do Bożego Serca.

Bóg stał się dzieckiem, by objawić nam miłość, która nas przyciąga; by pokazać pokorę, która nas zbawia; by uczynić z nas swoje dzieci i dać nam udział w Jego życiu. Bądźmy wdzięczni za nasze powołanie chrześcijańskie i dumni z niego, składajmy świadectwo Bogu, który jest tak wielki, że stał się dla nas dzieckiem. W tych dniach otwierajmy umysły i serca, by przyjąć tę łaskę. Jezus jest darem od Boga i jeśli Go przyjmujemy, my również możemy stać się darem dla innych – przede wszystkim dla tych, którzy nigdy nie doświadczyli troski i czułości. Ileż osób nigdy nie zaznało ani podyktowanej miłością uwagi, ani gestu czułości... Boże Narodzenie pobudza nas do tego. Pan Jezus przychodzi, by narodzić się jeszcze raz w życiu każdego z nas, a poprzez nas być darem zbawienia dla małych i wykluczonych.

Prawda zawarta w tajemnicy tych świąt pokazuje wielkość Bożej troski o człowieka. Z całej głębi tej prawdy wyrosły w przeszłości liczne komentarze teologiczne, opisy kulturowe, tradycje i zwyczaje. Dzisiejsze Boże Narodzenie to często eksplozja światła oraz budowanych w kościołach szopek, to smak wigilijnej kolacji, biały opłatek łamany wraz z życzeniami. I tak się z tym zżyliśmy, że trudno sobie inaczej

wyobrazić ostatnie dni grudnia. Powstaje jednak obawa, że pamiątka wejścia Chrystusa w historię człowieka może utonąć w tej zjawiskowej stronie świąt, a nasz odbiór tajemnicy Wcielenia stanie się zbyt powierzchowny. Dziś zadowolają nas słowa życzeń, kolędy, kolorowa choinka, piękna szopka i inne oznaki świętowania. Po świętach znowu wrócimy do zwykłego rytmu życia. Przytłoczeni biegiem dni, mnogością wydarzeń, szybko zapomnimy, że narodził się dla nas Zbawiciel, że zwiastowano nam radość wielką, której na imię Pokój. Stając przed betlejemską grota, musimy zdobyć się na więcej: na wysiłek głębokiego odbioru treści Bożego Narodzenia. Pochylmy się zatem z pokorą nad Chrystusem nowonarodzonym, by zobaczyć Jego miłość do człowieka, by doświadczyć trudnej, ale pokrzepiającej radości płynącej ze żłóbka.

OŻYWMY PIERWSZE PIĄTKI

dr Iwona Papaj

Bywa, że trudności przyczyniają się do rozwoju i wiodą do nowych rozwiązań – także w życiu Kościoła, o czym można było się przekonać podczas II konferencji pastoralnej Sercańskiego Centrum Duchowości. Niedawna pandemia i niepewność jutra zdołały osłabić wiarę i motywację działania. Widząc, że duch ewangelizacji upada, Sercańskie Centrum Duchowości szuka możliwości reewangelizacji wśród wiernych. Jedną z szans może być nabożeństwo I piątków miesiąca. Właśnie jemu poświęcono tegoroczną konferencję i jej hasło: „Reewangelizacyjna szansa I piątków miesiąca”. Dwa dni spotkań były okazją do przedstawienia inicjatyw. Już na obecnej konferencji określono temat i wyrażono wolę zorganizowania podobnego spotkania za rok. Trudny czas pandemii i powstałe

w nim projekty nie tylko dały zatem początek kolejnym edycjom konferencji, ale przyciągają coraz większą liczbę uczestników.

Wydarzenie miało miejsce w Domus Mater przy ul. Saskiej w Krakowie 8 października 2022 r. Dzień wypełniło pięć referatów, obiad i Eucharystia. Zaplanowana w połowie przerwa kawowa okazała się doskonałą okazją do podzielenia się pierwszymi wrażeniami i poznania innych uczestników.

Tematyka wystąpień koncentrowała się wokół pokuty, uznania siebie grzesznym i pragnienia odnowienia więzi z Jezusem – zgodnie z założeniami spowiedzi przed I piątkiem każdego miesiąca. Uczestnicy uznali jednak, że zbyt mało mówi się wierzącym o tej tradycji, przez co nie są oni świadomi znaczenia pierwszopiątkowej spowiedzi. To pole dla re-

ewangelizacji. Nie jest powszechna świadomość Chrystusowych obietnic wobec tych, którzy praktykują nowennę I piątków. Na nowo wypada też przekonywać o uwalniającej i uzdrawiającej mocy sakramentu spowiedzi, a następnie Komunii św.

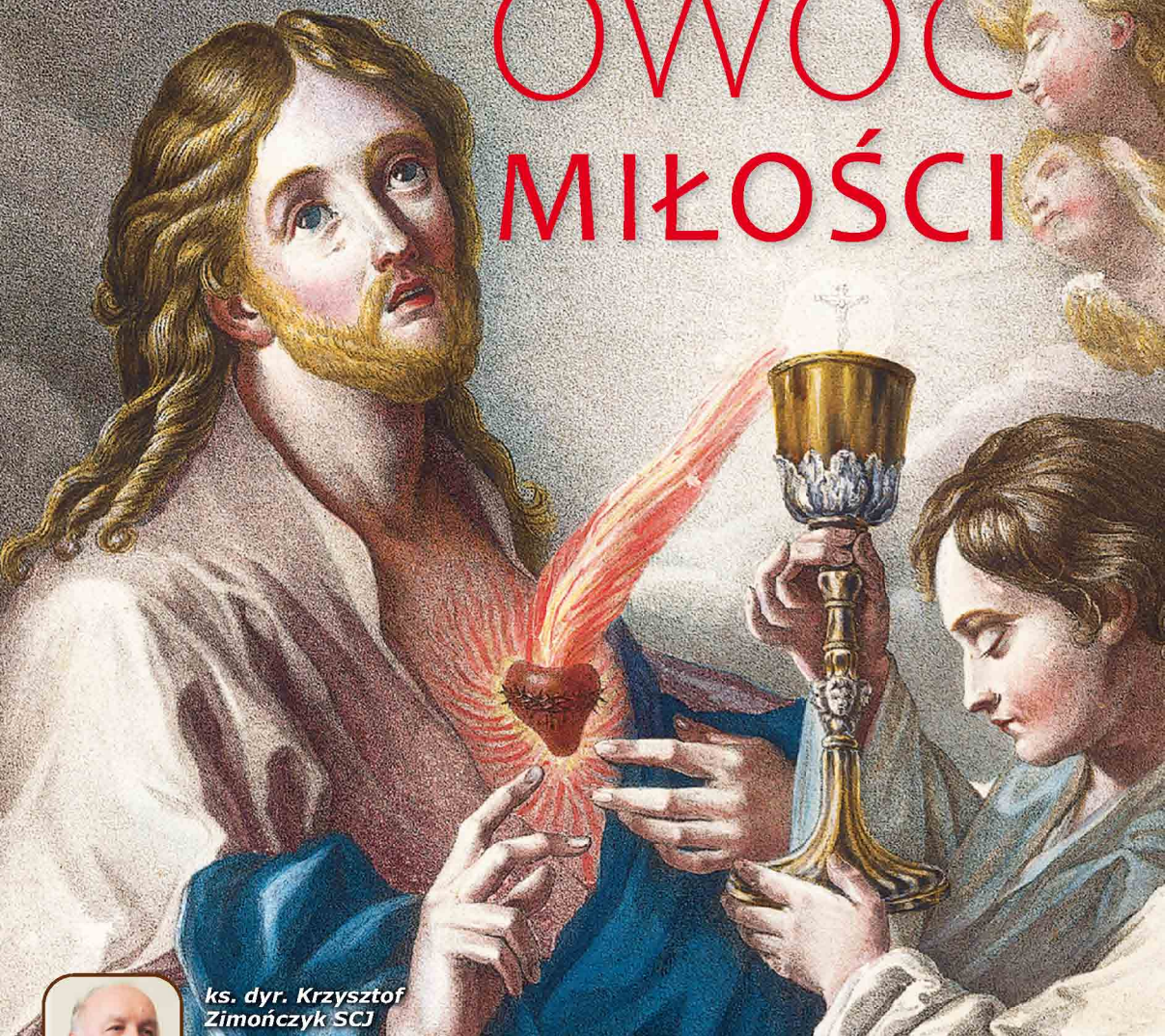
Konferencję nazwano pastoralną, dlatego zgromadziła głównie duszpasterzy – księży i zakonników. To ich troską jest nieustanna i skuteczna ewangelizacja. Wydarzenie było przeznaczone również dla wspólnot, którym przyświeca duch apostołski. Ewangelizować można obecnie na wiele sposobów. Ogromną rolę odgrywają media, jak np. Radio Profeto – medialny patronat wydarzenia, dzięki któremu słuchacze świecy, ale i zakony klauzurowe mogły czerpać z konferencyjnego ducha i wiedzy. Parafialni duszpasterze stają obecnie wobec wymagań czasu i zapracowanych parafian. Jak i dla kogo działać – to dwa kryteria definiujące ich przedsięwzięcia. Za przykład mogą posłużyć I piątki dla zabieganych – spotkania zorganizowane w Elblągu przez ks. Marka Piedziewicza. Ksiądz Marek podzielił się doświadczeniem i udzielił cennych rad w tworzeniu podobnych inicjatyw, inspirując tym obecnych na konferencji zelatorów i członków wspólnot. Słuchając, rozważaliśmy, jak czerpać z doświadczeń kapłanów-prelegentów i adaptować ich reewangelizacyjne projekty na grunt ośrodków strażowych w parafiach.

Kolejne wystąpienia konkretyzowały nasze plany działań. Warto zapoznać się z pomysłem informowania o Go-

dzinach Świętych i nabożeństwach I piątków poprzez plakaty, grafiki i ogłoszenia, publikować zaproszenia i programy strażowych wydarzeń, a wzorem sercanów rozsyłać i dzielić się materiałami formacyjnymi z innymi parafiami. Takie postępowanie – jak w podsumowaniu stwierdził ks. Piedziewicz – do życia zabieganych i wycofanych parafian wprowadziło pewną dyscyplinę i pragnienie udziału w nabożeństwach. Pomogło uporządkować nie tylko zajęcia w ciągu dnia, lecz i zagadnienia związane z I piątkami. Ujęta w programie „piątków” katecheza pogłębiła świadomość religijną parafian. Pierwsza edycja odniosła sukces, a młodzi i zabiegani parafianie zgłosili chęć kontynuacji. W opinii duszpasterzy program okazał się jednak zbyt obszerny i obciążający dla kapłanów, dlatego kolejny cykl I piątków dla zabieganych w czasie pandemii miał węższy program. Zdaniem zelatorów doświadczenia te mogą być inspiracją dla ośrodków Straży Honorowej NSPJ: mogą posłużyć formacji, zwiększać

OWOC MIŁOŚCI

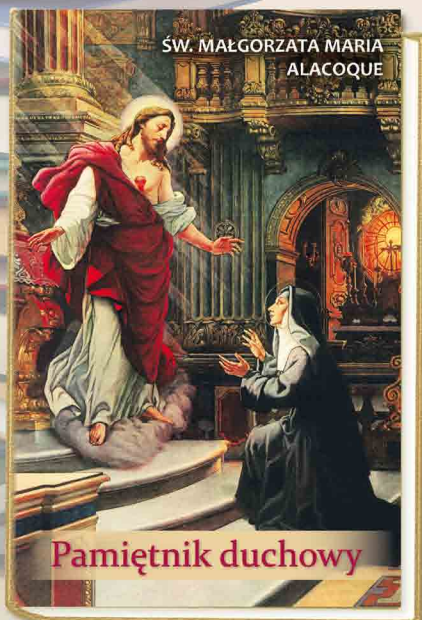

ks. dyr. Krzysztof
Zimończyk SCJ

Do najważniejszych słów związanych z pobożnością Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa należy dewiza umieszczona na tarczy zegara Godziny Obecności: „Cześć, miłość, wynagrodzenie Najświętszemu Sercu Jezusowemu”. Słowa te wyznaczają charyzmat naszego stowarzyszenia, a spośród nich najważniejsza jest „miłość”. Rola wynagrodzenia w kulcie Bożego Serca również jest wielka i niekiedy uważa się je – choć niesłusznie – za pierwszy i najistotniejszy objaw tego nabożeństwa. Spróbujmy prześledzić, czym jest wynagrodzenie w życiu strażowym, jaka jest jego prawdziwa istota i jakie miejsce zajmuje ono w kulcie Bożego Serca.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

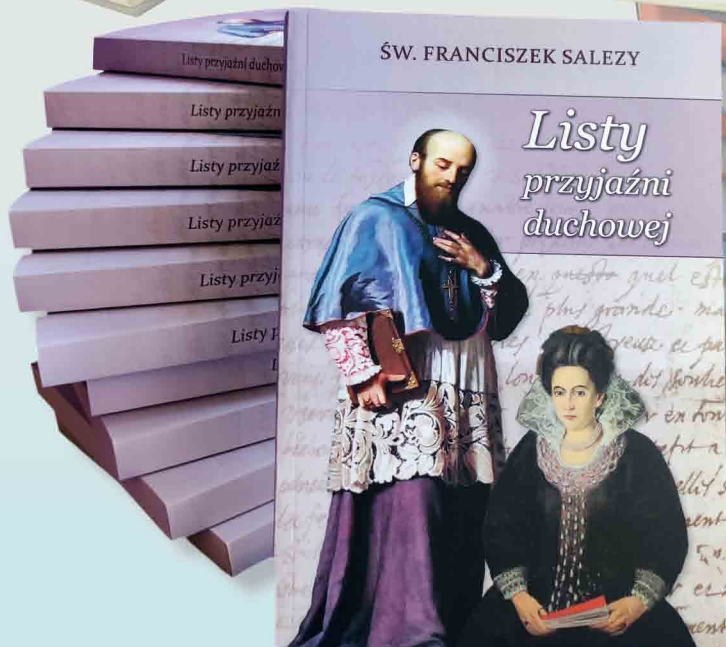

PAMIĘTNIK DUCHOWY

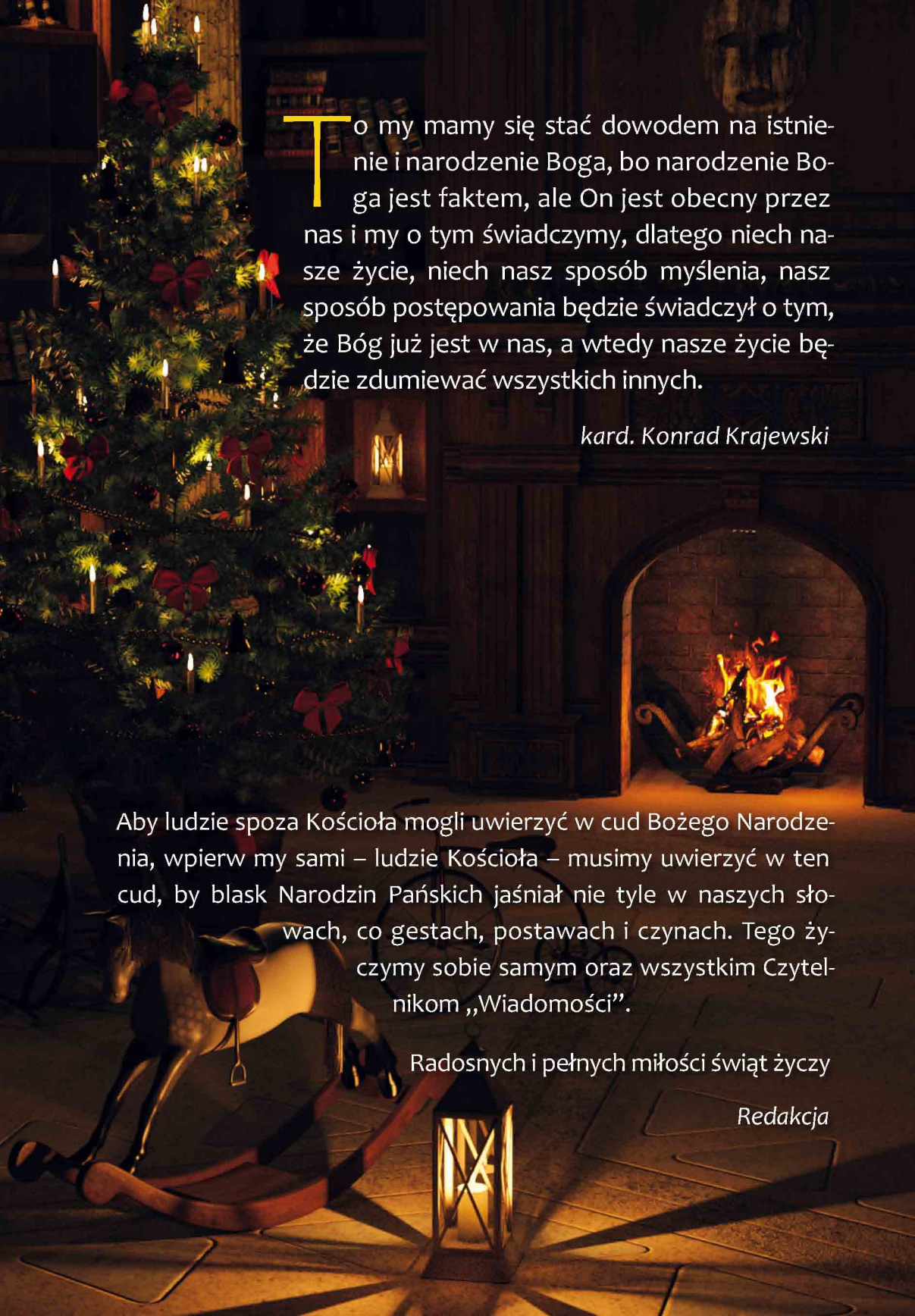
św. Małgorzaty Marii Alacoque
(nowe wydanie)

LISTY PRZYJAŹNI DUCHOWEJ

św. Franciszka Salezego

Więcej informacji na naszej stronie internetowej
www.strazjezusa.pl

A warm, dimly lit living room at night. On the left, a large Christmas tree is decorated with lights and red bows. In the center background, a fireplace with a stone arch contains a bright fire. To the left of the fireplace, a wooden rocking horse is visible. In the foreground, a small lantern sits on the floor, casting a warm glow. The overall atmosphere is cozy and festive.

To my mamy się stać dowodem na istnienie i narodzenie Boga, bo narodzenie Boga jest faktem, ale On jest obecny przez nas i my o tym świadczymy, dlatego niech nasze życie, niech nasz sposób myślenia, nasz sposób postępowania będzie świadczył o tym, że Bóg już jest w nas, a wtedy nasze życie będzie zdumiewać wszystkich innych.

kard. Konrad Krajewski

Aby ludzie spoza Kościoła mogli uwierzyć w cud Bożego Narodzenia, wpierw my sami – ludzie Kościoła – musimy uwierzyć w ten cud, by blask Narodzin Pańskich jaśniał nie tyle w naszych słowach, co gestach, postawach i czynach. Tego życzymy sobie samym oraz wszystkim Czytelnikom „Wiadomości”.

Radosnych i pełnych miłości świąt życzy

Redakcja